

J.M.J.
Prowincja Imienia Maryi
Kraków

WSPOMNIENIE

Siostra M. Genowefa od Niepokalanego Serca Maryi

(Genowefa Wieliczko)

zmarła w Częstochowie 11 marca 2004 roku

S.M. Genowefa Wieliczko z domu Milko urodziła się 1 sierpnia 1935 roku w miejscowości Masiewo w województwie białostockim. Tam też w kościele parafialnym została ochrzczona 20 sierpnia tego samego roku. Pochodziła z rolniczej rodziny. W czasie okupacji hitlerowskiej w 1942 roku, gdy miała 7 lat, Gestapo spaliło całą wieś Masiewo a jej mieszkańcy schronili się w innych miejscowościach. Rodzina Milko zamieszkała wtedy we wsi Iwanki, a dwa lata później powróciła do Masiewa.

W 1955 roku, mając 20 lat, zawarła związek małżeński z Józefem Wieliczko i zamieszkali we wsi Zaleszany. W 1958 roku przychodzi na świat córka Alina a w trzy lata później syn Krzysztof.

W 1972 roku rodzina przenosi się do Białegostoku. Spokojne życie przerywa nagła śmierć męża Józefa w 1978 roku, po 23 latach małżeństwa.

Po śmierci męża Genowefa przez 4 lata pozostaje wdową. W tym czasie rodzina nawiązała kontakty z Siostrami Nazaretankami w Częstochowie, a do Zakonu Ojców Paulinów na Jasnej Górze wstępuje syn Krzysztof. W sercu Genowefy odżywiają wtedy dziewczęce pragnienia poświęcenia się na służbę Bogu. Dnia 8 września 1982 roku zostaje przyjęta do Postulatu Zgromadzenia Sióstr Nazaretanek w Częstochowie.

6 sierpnia 1985 roku składa I śluby zakonne i po nich wyjeżdża do domu prowincjalnego w Krakowie. Po roku powraca do domu Nowicjatu w Częstochowie, gdzie przebywa przez 7 lat. Tu 22 lipca 1990 roku w katedrze Świętej Rodziny składa wraz z innymi siostrami Śluby Wieczyste i przyjmuje tajemnicę od Niepokalanego Serca Maryi. Następnie od 1993 roku przez 4 lata przebywa w domu we Wrocławiu, a potem w 1997 roku znów wraca do Częstochowy – teraz do domu przy ul. 7 Kamienic 23.

We wszystkich domach, w których przebywała, śp. Siostra Genowefa zajmowała się pracą krawiecką. Z życzliwością i dobrocią wobec sióstr wykonywała polecone sobie prace w ciszy i samotności służąc wszystkim w zależności od potrzeb.

Cechowało ją umiłowanie modlitwy, wierność praktykom zakonnym a także gorące umiłowanie Jasnej Góry. Przebywając w Częstochowie uczestniczyła do końca swoich sił życiowych we wszystkich uroczystościach jasnogórskich i nabożeństwach, modląc się przed Cudownym Obrazem Matki Bożej.

Zmarła cicho w obecności Boga i sióstr – wieczorem 11 marca 2004 roku, po 22 latach życia zakonnego. Cicho, tak jak ciche było jej ostatnie cierpienie oraz praca i modlitwa całego życia w Nazarecie.

Niech odpoczywa w pokoju!